

115

TOESPRAAK van H.M. de Koningin

H.M. Koningin Wilhelmina
sprak als volgt op 21 Februari
1942 voor Radio Oranje . . .

Rijksgenooten,

ONDER de zorgvolle omstandigheden, waarin het geheele Rijk thans verkeert, gevoel ik mij gedwongen het woord tot U te richten.

Over geheel Nederlandsch-Indië wordt hard en moedig gevochten. Aruba is aangevallen. Curaçao en de andere eilanden worden onmiddellijk bedreigd. Suriname kan elk oogenblik hetzelfde te wachten staan.

Zijde aan zijde, in wapenbroederschap nauw verbonden, strijden wij met onze bondgenooten tegen onze vijanden, terwijl het Moederland in taaheid en moed zich te weer stelt.

In de eerste plaats wil ik hulde brengen aan de dappere verdedigers van Nederlandsch-Indië, aan hun geest van durf en volharding, aan vele heldendaden, die ver buiten de grenzen van ons Rijk algemeene bewondering wekken en ons voor de toekomst een waardige plaats onder de volkeren verzekeren.

Hulde aan hen, die vielen in den strijd. En hierbij gedenk ik tevens allen, die slachtoffer werden van de barbaarsche strijdwijze van den vijand.

Ik vergeet niet de laatste marte-

laren in Nederland, die hun leven gaven voor onze vrijheid.

Rijksgenooten, wij leggen, zij het helaas in gedachte onze lauwerkrans voor hen neer.

Ik verzoek U, ter eere van hun aller nagedachtenis, in eerbiedige aandacht thans te luisteren naar de tonen van het Wilhelmus.

(Wilhelmus gespeeld)

Het is mij een groote voldoening, dat de sterke krachtsinspanning welke

zowel door de weermacht als door de burgerlijke verdediging bij de voorbereiding tegen 's vijands aanval is aan den dag gelegd, thans zulke uitnemende vruchten afwerpt.

Openbaarde zich toen reeds een geest tot taai verzet, deze geest is thans uitgegroeid tot den vasten wilstand te houden tot het uiterste en het zwaarste te trotseeren. Door het vuur beproefd is uw gevoel van lotsverbondenheid alom gebleken. Uwe dapperheid en Uwe fierę houding vervullen mijne Rijksgenooten en mij met rechtmatigen trots.

Thans wend ik mij tot Nederland.

Naast het eigen kruis komt thans de benauwenis over de zware beproeving, die over de andere deelen des Rijks is gekomen.

Ten volle voel ik met U mede hoe zwaar Uw last thans is. Maar ik weet, dat gij, eensgezind en vastberaden, met alle rijksgenooten, door de duisternis van het oogenblik de door ons allen gewenschte toekomst ziet dagen.

Meer dan ooit voel ik mij één met U in de overtuiging dat God uitkomst zal geven.